

سه شنبه 24 دی 1398-18 جمادی الاول 1441-14 ژانویه 2020

رحلت حکیم و فقیه بزرگوار، آیت الله "سید ابوالحسن رفیعی قزوینی" (1353 ش)

رحلت حکیم و فقیه بزرگوار، آیت الله "سید ابوالحسن رفیعی قزوینی" (1353 ش)، آیت الله ابوالحسن رفیعی قزوینی در سال 1270 ش (1310 ق) در قزوین به دنیا آمد و دروس حوزوی را در قزوین و تهران گذراند. وی در تهران از محضر عالمان نامداری همچون: میرزا عبدالنبی نوری، میرزا حسن کرمانشاهی و محمدعلی شاه رلم& آبادی استفاده کرد و در علوم معقول و منقول به مدارج والایی دست یافت. پس از ورود آیت الله شیخ عبدالکریم حائری یزدی به قم، ایشان نیز به این شهر عزیمت کرد و به تدریس و تالیف پرداخت. میرزای قزوینی پس از سالیانی راهی قزوین گردید و حوزه آن دیار را رونقی دوباره بخشید. در حلقه درس این حکیم الهی، شاگردان برجسته رلم& ای پرورش یافتند که حضرات آیات: حسن رلم& زاده آملی، محمد امامی کاشانی و امام خمینی از آن جمله رلم& اند. آیت الله رفیعی از افراد نادری است که علوم عقلی و نقلی را به خوبی فرا گرفته و مدارج عالی کمال را پیمود. از سید ابوالحسن رفیعی قزوینی آثار متعددی بر جای مانده که مسأله رجعت، کتاب حج و خمس استدلالی از آن جمله رلم& اند. وی سرانجام در 24 دی ماه 1353 ش برابر با اول محرم 1395 ق در 83 سالگی درگذشت و در حرم حضرت معصومه (س) به خاک سپرده شد.

انتصاب آیت الله "سیدعلی خامنه رلم& ای" به امامت جمعه تهران توسط "امام خمینی" (1358 ش)، سومین امام جمعه تهران آیت الله سیدعلی خامنه ای در 40 سالگی به این سمت منصوب شدند. مقام معظم رهبری در آن زمان عضو شورای انقلاب اسلامی بود و هیچ مسئولیت اجرایی بر عهده نداشتند. از 24 دی سال 1358 به مدت 75 هفته متوالی تهران قرائت سوره جمعه را با تلاوت آیت الله خامنه ای شاهد بود تا در تاریخ شش تیر 1360، هدف سوء قصد منافقین قرار گرفتند.

درگذشت "ابوالعباس احمد بن علی بن احمد معروف به ابن الکوفی، نجاشی و شیخ نجاشی در سال 372 ق در کوفه به دنیا آمد. وی از شاگردان معروف سید مرتضی علم الهدی بود که از شیخ مفید، تلککبری و دیگر بزرگان نقل روایت نموده است. نجاشی در علم رجال یگانه رلم& ی زمان و در علم حدیث کم نظیر بود. به جهت تخصص ابن الکوفی در این علوم و کثرت احاطه رلم& ی وی در علم تاریخ و انساب و سیر، مورد اعتماد علمای بزرگ دیگر می رلم& باشد. رجال نجاشی، اخبار بنی رلم& ستن و قضا الکوفه از کتب این عالم بزرگ مسلمان هستند.

مک "جورج برکلی" اسقف و فیلسوف ایرلندی (1753 م) جورج برکلی فیلسوف مشهور ایرلندی در 12 مارس 1685 م در ایرلند به دنیا آمد و تحصیلات خود را در دوبلین، پایتخت این کشور به اتمام رساند. سپس به آمریکا رفت و در آنجا به تأسیس دانشگاه پنسیلوانیا کمک کرد. هم رلم& چنین قصیده رلم& ای در ستایش آمریکا سرود و بدان سبب در کالیفرنیا شهر برکلی را به افتخار وی، به نام او بازخواندند و بعدها دانشگاهی نیز به نام او نام رلم& گذاری شد. برکلی پس از آن در ایرلند به عنوان کشیش و اسقف برگزیده شد و به تامل و تحقیق در فلسفه دین پرداخت. از این رو شهرت او عمدتاً به خاطر فلسفه دینی اوست نه اشعارش. برکلی معتقد بود فقط دو نوع وجود حقیقی وجود دارد: روح رلم& ها و تصورات. ارواح، ادراک کننده رلم& اند و تصورات، ادراک شده. به عبارت دیگر ارواح، فعال، متحرک و ایجاد کننده تصورات در حالی که تصورات، جنبه انفعالی و غیر فعال دارند. برکلی با این مقدمات نتیجه می رلم& گرفت که ارواح افراد بشر دارای ظرفیت محدود هستند در حالی که خداوند، روح نامحدود و نامتعیین است. در نظام عقیدتی برکلی، همه چیز در همه احوال، بستگی به مشیت الهی دارد، بنابراین زنجیره رلم& های منظم و توانمند طبیعت برای هدایت انسان رلم& ها در امور زندگی ضرورت دارد. برکلی وجود درد یا آلام در جهان را برای رفاه و سعادت آدم، یک ضرورت واجب می رلم& داند. او بر این عقیده است که جامعیت ذهن به انسان امکان می رلم& دهد تا تأثیرات الهی را که در سراسر نظام طبیعت می رلم& درخشد، پذیرا گردد. وی در کتاب خود که به "اصول" معروف است به این نتیجه و درخواست می رلم& رسد که باید در مطالعات، منزلت اول را برای خداوند قائل شویم. او اعلام داشت که جهان واقعیت، جز در ذهن، وجود ندارد و تمام اشیای مادی، تنها وقتی وجود پیدا می رلم& کنند که ذهن آنها را تصور کند. برکلی گذشته از فلسفه، به جغرافیا، باستان رلم& شناسی و اقتصاد علاقه داشت و در هر یک از این رشته رلم& ها، تبحر و استادی خویش را به ثبوت رسانیده بود. او مسافرت رلم& های زیادی انجام داد و در سیر و سیاحت به تدوین آثاری در فلسفه دست زد که نظریه رؤیت، مبادی علم انسان و آب قطران از آن جمله رلم& اند. جورج برکلی سرانجام در 14 ژانویه 1753 م در 68 سالگی درگذشت.

تولد دکتر "البرت شوارتز" پزشک نم رلم& دهست فانیسی (1875 م) (دک: 5 سپتامبر) البرت شوارتز در روز ۱۴ ژانویه سال ۱۸۷۵ در کایزرسبرگ، منطقه ای آلمانی زبان که پس از جنگ جهانی اول به دست کشور فرانسه افتاد به دنیا آمد. او کودکی خود را در یکی از روستاهای گونسباخ که پدرش در آن جا کشیش بود گذراند. وی به موسیقی علاقه فراوان نشان داد و در ۹ سالگی نواختن ارگ را فراگرفت. او در سال ۱۸۹۳، در دانشگاه استراسبورگ تحصیلات خود را در رشته الهیات و فلسفه آغاز کرد، در حالی که آموختن ارگ را در شهر پاریس ادامه می

تشکیلا. کنفرانس "کازابلانکا" در جریان جنگ جهانی دوم (1943م) کنفرانس کازابلانکا در 14 ژانویه 1943م و در هنگامه جنگ جهانی دوم در بندری به همین نام واقع در کشور مراکش برگزار گردید و فرانکلین روزولت رئیس جمهور آمریکا و چرچیل نخست وزیر انگلستان به عنوان سران دو دولت اصلی متفقین در آنها شرکت داشتند. این کنفرانس در حالی برگزار گردید که دو کشور نسبت به عملکرد $\text{rIm\&Yk}$; دیگر اعتراض داشتند. انگلستان از این $\text{rIm\&}$ که آمریکا اولویت در شکست آلمان را کنار گذاشته است گله $\text{rIm\&}$ مند بود و آمریکا نیز از عدم حملات وسیع انگلستان علیه ژاپن شاکی بود. با این همه، کنفرانس در یک موقعیت خاص زمانی برگزار می $\text{rIm\&}$ شد و هدف مشترک آنها در نهایت پیروزی بر متحدین بود. در این کنفرانس نقشه حمله به سیسیل از جزایر مهم ایتالیا، بمباران کشورهای جبهه متحد توسط آمریکا و دیگر مسایل جنگ مورد بررسی قرار گرفت. هم $\text{rIm\&}$ چنین نحوه کمک رسانی و تدارک تجهیزات برای روسیه و نیز نحوه حمله به فرانسه مورد بحث و موافقت قرار گرفت. در پایان این کنفرانس که به مدت ده روز به طول انجامید، نمایندگان کشورهای شرکت کننده اعلامیه مشترکی صادر کردند که به موجب آن متعهد شدند، جنگ را تا تسلیم بدون قید و شرط دولت $\text{rIm\&}$ های متحد ادامه دهند. خواسته نهایی متفقین، باعث شد تا برخی کشورها، مسئولیت ادامه جنگ و طولانی شدن آن را متوجه متفقین بدانند. بیش از 2 سال بعد از این کنفرانس، جنگ دوم جهانی با شکست و تسلیم آلمان و ژاپن به پایان رسید.

داد؛ و در سال ۱۸۹۹ دکترای فلسفه و در سال ۱۹۰۰ دکترای الهیات خود را گرفت. سپس در کلیسای سنت نیکلاس استراسبورگ به عنوان کشیش مشغول به کار شد. در سال ۱۹۰۵ تحصیلات خود را در رشته پزشکی آغاز کرد و در سال ۱۹۱۰ مدرک خود را گرفت. آلبرت شوایتزر در سال ۱۹۱۳ به همراه همسرش هلن که پرستار بود به لامبارنه در گابن سفر کرد. در سال ۱۹۱۷، درحالی که به فرانسه سفر کرده بود، همراه با همسرش (که او نیز آلمانی بود) توسط نیروهای نظامی فرانسه دستگیر شد و تا سال ۱۹۱۸ در حبس به سر برد. پس از آزاد شدن، تا سال ۱۹۲۴ در اروپا ماند و به برگزاری کنسرت یا شرکت در کنفرانس های متعدد پرداخت، آنگاه دوباره به لامبارنه بازگشت و به تأسیس بیمارستان در این شهر و روستایی برای سکونت جذامیان پرداخت. پس از آن آلبرت شوایتزر غالباً به اروپا سفر می کرد تا در کنفرانس ها شرکت و نیز با اجرای کنسرت های خود منبع درآمدی برای این مخارج تأمین کند. او از دوستان نزدیک الیزابت بلژیک و آلبرت آینشتاین بود. وی در واپسین سال های زندگی خود گیاه خوار شد. آلبرت شوایتزر در ماه سپتامبر سال ۱۹۶۵ در لامبارنه چشم از جهان فرو بست.